

WAWRZYNOWICZ ANDRZEJ (1899-1968)

Urodził się 22 listopada 1899 roku w Pasierbach. Syn Jana i Marianny. Żonaty z Wiktoria Szymańską. Do powstania przystąpił 6 stycznia 1919 roku w Kobylinie i brał udział w oswojeniu tego miasta. Następnie uczestniczył w walkach na południowym odcinku frontu wielkopolskiego, pod Słupią, Zieloną Wsią, Zdunami i Kobylą Górą (dowódca Stanisław Garstka). Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej na froncie litewsko-białoruskim, walczył pod Lidą, Mołodecznem, w okolicach Wilna i nad Berezyną. 30 marca 1920 roku, w czasie walk odwrotowych w okolicach Mołodeczna, został ranny i przewieziony do szpitala wojskowego w Lesznie. Zwolniony z wojska 8 lutego 1921 roku jako 50% inwalida wojenny. Stopień wojskowy szeregowiec.

Mieszkał później w Robczysku (nr domu 5). Od 8 lutego 1945 roku pracował jako dróżnik przejazdowy PKP. W 1960 roku przeszedł na rentę. W 1964 roku wstąpił do ZBoWiD. Zmarł 10 listopada 1968 roku. Pochowany został na cmentarzu w Pawłowicach.

Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 (1929). Osoba o tym imieniu i nazwisku (szeregowiec) figuruje na liście kawalerów orderu Virtuti Militari (za wojnę 1920 roku – 57. pułk piechoty).